

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

iure cadit à iure suo absque eo, quòd aliter citetur, uel requiratur, & sic absque alia declaratione, ut declarat Bal. in c. quæ in ecclesiis. col. 1. de constit. & ita uoluit glo. communiter approbata in d. l. fin. ut per Antonium de Butr. in consi. 22. ¶ multo magis ergo hoc est dicendū, quando emphyteota nō ut emphyteota, sed ut plenus dominus rē, seu partē rei emphyteoticā vendidit, & sic animo ipsi ecclesiā totaliter præiudicandi, ut uidetur probare text. in d. l. fin. & Alex. in l. si domus. in fi. in penultima columna, dicit Baldū in l. ususfructus. ff. sol. matr. & in c. 1. §. donare. quali. ol. seu. alie. pot. uoluisse, quòd emphyteota aīe nando rem simpliciter, ut suā, & sic animo præiudicādi in totum domino, siue ecclesiā propter delictū iure suo priuatur: pro quo facit, quia sic alienando dicitur tunc re locata malē uti, & tribuit emptori causā cōtra ecclesiā præscribendi, & idē merito debet à iure suo expelli, aut. qui rem. C. de sacrosanct. eccle. & faciunt not. per Mathesil. & Bal. in l. adem. col. 1. C. loca. & per eundem Bal. in d. l. si domus. Et in dubio rē simpliciter vendendo censetur rem emphyteoticā in totum, & pleno iure uendidisse animo in totū ipsi domino, & ecclesiā præiudicandi, non autē censetur uoluisse solū vendere ius, quod is in re habet, ut tenent cōiter doctores, ueluti refert Alex. in d. l. si domus. in fi. in prin. 2. col. & Sal. in d. l. si. col. 3. C. de iure emphyteo. & in l. 1. in fin. C. de contrahen. empt. nisi dixisset se, ut emphyteotam uendere, ut per Salicetum ibi.

61 ¶ An tūc rem pro parte tantum alienādo cadat solū ab illa parte, an uerò à tota emphyteosi, Alex. in consi. 99. lib. 5. in fi. uidetur uelle, q̄ solū pro illa parte cadat, ut uoluit Raph. Cum. in l. quidā in iure. §. donationem. ff. de donatio. per plura, quæ Alex. & Cum. ibi allegant: quòd salte uerum esset in concessione facta ab ecclesiā, ut no. Bal. in c. 1. in §. si uerò. qual. seu. olim alien. pot. & bene facit id, quòd habetur in c. tuā. de poenis. & probatur ex not. per Bal. in d. l. edem. columna ultima. in uersis. sed quid. & faciunt not. per ipsum Baldum. in c. 1. §. callidis. ibique glo. de prohib. seu. alien. per Federicum: sed aduertat, quòd Alexan. Cum. Bal. & glo. in locis proximē allegatis loquuntur quando quis partem rei emphyteoticā, seu feudā līs, ut emphyteota, seu ut uasallus uendidit, nō seruata forma iuris, & sic irrequisito domino, seu ecclesiā, iuxta d. l. fin. & d. c. potuit. At casus noster est, quando emphyteota rem, seu rei partem uendidit non ut emphyteoticam, sed ut suam propriam pleno iure, & sic animo ipsi ecclesiā, & domino in totum præiudicandi, & tunc uidetur, quòd in totum ipso iure à tota re cadat, ut uidetur uelle Alex. in d. l. si domus. in fin. in penultima columna. cuius rationes optimē faciunt, & hoc inferunt, & ita uidetur uoluisse Bald. in d. §. callidis. limitando ea, quæ prius attempta dispositione, & opinione canonistarum dixerat: & quòd emphyteota alienando partē rei ut suā, & sic animo in totū ecclesiā præiudicandi, re ipsa totaliter priuatur, uoluit Bal. in c. 1. §. aut libellario. col. 1. quibus modis feud. amitt. in c. 1. col. 2. de uasall. qui contra constit. Loth. per Ioannē Andreā in c. 2. extra de feu. & in d. §. callidis. & in c. 1. in 2. col. de alie. seu. per Ioannē Fabrum Instit. de leg. §. si uerò quis partem. & est bonus textus in d. l. quidā in iure. §. donationē. ubi Bar. notat. & quā uis Io. And. in d. c. 2. & Bal. in locis præallegatis, maxime in d. §. callidis. uideantur uelle, q̄ de aequitate canonica solū ab illa parte cadat, tamen loquuntur in casu, quando ut emphyteota uendidisset, ut supra dixi. Ergo stabit conclusio, q̄ uendendo etiā partē rei tūc ut suam, & sic cum totali ecclesiā præiudicio, in totū emphyteosi priuatur. ¶ Adde ultimo loco unum, q̄

62 ¶ ex quo finita fuit emphyteosis propter delictū finitam, & sic res ipso iure ad ecclesiā uertitur, ut supra sapius dictū est, emphyteotes sui propter melioramenta in ipsa re facta sunt rei retentione uti, sed debent ab ipsa ab ecclesiā melioramēta petere, ut uoluit Bar. in l. colonus. ff. unde vi. Nec obstat iur. in c. 1. ibique Abb. & alii extra de integrit. & in l. penultima. ff. locati. quia cedunt in simplici colono, & non in emphyteota, hęc quoad præsentē consultationem dilataus Deo.

S V M M A E.

- 1 Emphyteosis finita ob lineam deficientem, ecclesiā res tantū primi conditoris renouare tenetur.
- 2 Et secundum alios agnatos quoque collaterales pro.
- 3 Et secundum alios agnatos proximiores, siue collaterales descendentes, ita demum, si heredes ultimi uint, ad eò quòd si extranei essent heredes inuenirentur.
- 4 Concordantur opiniones prædictæ, & num. 8. ubi per Et an in hoc differētia sit inter emphyteosim priuatam & ecclesiā, num. 6.
- 5 In renouatione emphyteosis agnatis proximioribus, si nō sit sēp est cōsideranda natura, et qualitas personarū, & descendentes usque in tertiam generationem deficientem, si supersint alij descendentes, uis illi, quamuis non sint heredes collaterales, & di, his uerò non extantibus proximiores collaterales nō heredes admittuntur, & extranei in casu renouari non debent.
- 6 Secus, si concessa sit pro filiis, & descendentes priuati tunc non admittuntur, nisi illi, qui sint heredes.
- 7 Et hoc in casu etiam heredes extranei non admittuntur.
- 8 Emphyteosis priuata est ad extraneos heredes extantibus ob lineā deficientē, qui sunt ultimi emphyteotes extranei, agnatis etiam proximioribus non heredes.
- 9 Proximitas respectu cuius sit attendenda, an primus ultimi decesserit, quādo proximiores ad adoptionem sunt admittendi.
- 10 In concessione emphyteosis ecclesiasticæ si adiectum sit uerbis, quòd si finita fuerit eius tertius generatus, abbatii concedenti pro Abbatia retinere, uel pro alio tūc alteri concedere, pactum istud quomodocumque sit in concessione esse frustratoriam magis est tolerandum, alteri præiudicium iniuste inferatur.
- 11 Verba aliā liberā uoluntatē importantia arbitrio interpretantur quādo illis uerba arbitrii boni uiri denotantur.
- 12 Verbum licet est significatiuum arbitrii boni uiri, & ad iure regulare, & ad aequitatem referretur.
- 13 Verbum licentia debet intelligi de uoluntate, non de iure regulata.
- 14 Pactum factum in terminis, in quibus ius dispositum terminis iuris communis intelligi.
- 15 Pactum inter ecclesiā, & emphyteotam, quod emphyteota rem, cui uoluerit, uendere, debet intelligi de uoluntate domini, & cum eius licentia.

E P I T O M E.

Emphyteosis ecclesiastica concessa pro nepotibus, finita ob defectum generationis agnato proximiori renouari, etiam si uoluerit hares non fuerit.

Et stante pacto, quòd si finita fuerit generatio, tunc liceat Abbati concedenti pro alio tūc hares non fuerit, uel pro libito uoluntatis suæ concedere, non intelligitur, quòd possit, cui concedere, sed, quòd pro libito uoluntatis suæ pro-

hoc articulo sibi inuicē aduersari uidetur, possent ita
 8 ad cōcordiā reduci, q̄ aut loquimur in emphyteosi
 ecclesiastica, qualis est illa, de qua agitur, & tunc si ea
 fuerit concessa pro se, filiis, & nepotibus, seu pro se, &
 descendētibus usq; in tertiā generationē, quod in ef-
 fectu idē est, ut ex uerbis Bal. in d. auth. si quas. col. 1.
 colligitur, illa finita ob lineam deficientē, si supersint
 alij descendentes primi conductoris, illi collateralibus
 omnino sunt praeferendi, etiam si non sint hāre-
 des, cū talis emphyteosis non sit hāreditaria, sed ex
 prouidentia argumento d. l. cū acutissimi. & d. l. cum
 auus. & hoc modo intelligatur id, quod uoluit Barto.
 in d. §. permittitur. & in d. l. si mihi, & Titio. col. vlti.
 cū alijs supra allegatis. Si uerō non extent descenden-
 tes, sed collaterales tantū, tunc proximiores p̄ferēdi
 erunt, quāuis non sint hāredes, quia hāc qualitas hā-
 reditaria non est consideranda, q̄ emphyteosis fuit ex
 prouidentia concessa pro se, & filiis, & nepotibus, vel
 descendētibus simpliciter, q̄n qualitas, & natura pri-
 mae concessionis ēt obseruanda est in huiusmodi re-
 firmatione, seu renouatione, ut supra dixi ex mente
 Bar. in d. l. si mihi, & Titio. col. vltima. & nunquā hoc
 in casu extranei etiam hāredes refirmari, seu renoua-
 ri poterunt, neque debebunt: & hic est casus noster.
 9 ¶ Aut emphyteosis ecclesiastica fuit hāreditaria, quia pro
 filiis, & descendētibus hāredibus concessa ad not. p.
 Alexan. in l. si patroni. ff. ad trebellianum. & in l. quod
 dicitur. ff. de verb. oblig. post Imo. ac in l. etiam. ff. so-
 luto matrim. cum ijs, quae dixi in repetit. c. in praesentia.
 de probat. & tunc quia ad illam non admittuntur,
 nisi descendentes, qui sint hāredes, p̄ferentur descen-
 dētes hāredes quibuscunq; alijs. d. l. cum acutissimi.
 & si non extent descendētes, p̄ferentur agnati collate-
 rales ita demum, si sint hāredes, quāuis sint remotio-
 res, q̄n cum emphyteosis sit hāreditaria, non debet
 transire, nisi ad illos, qui sint hāredes, quia in renouā-
 do, seu refirmando seruanda est natura primae cōces-
 sionis. argumento eorū, quae uoluit Bart. in d. l. si mi-
 hi. col. vlti. cum ijs, quae scriben. communiter dicunt
 de emphyteosi hāreditaria uariis in locis, maximē in
 proximē deductis: & si ab ultimo decedēte essent he
 10 redes penitus extranei instituti, illi nullo modo reno-
 uandi, aut refirmandi essent, quia emphyteosis eccle-
 siastica secundum crebriorem, & ueriorē opinionē, quā
 ego defendi in d. c. in praesentia. nunquā regulariter
 loquendo est ad extraneos hāredes transitoria. §. em-
 phyteosim. in auth. de non alien. aut permut. rebus.
 11 ¶ At si loquamur de emphyteosi priuata, quae sui natu-
 ra est ad hāredes extraneos transitoria, ut in l. 1. ff. si
 ager uctig. uel emphy. pet. §. adeo. Institui. de loca. &
 conduct. si ultimus emphyteota decesserit cōdito te-
 stamento, uel ab intestato, renouādi erunt illi, qui hā-
 redes fuerint uel ex testamēto, uel ab intestato, adeo
 q̄ extraneus hāres institutus praeferendus erit etiam
 proximioribus agnatis, qui hāredes nō essent: & hoc
 modo intelligatur opinio Ioan. de Imol. in d. consil.
 Thomas de pāno lini relata ab Alex. in d. l. si mihi, &
 Titio. col. penult. per ea, quae uoluit Barto. in l. ut iu-
 risiurandi. §. si liberi. ff. de oper. libert. & in l. ex facto.
 in si. ff. ad trebellianum. & secundum distinctionem,
 & concordiam praedictam possunt intelligi, & decla-
 rari illa, quae supra in uariis consilijs secundū factorū
 contingentia dixi, & inferius fortasse dicā. ¶ Ex p̄di-
 ctis infero, q̄ cum in casu occurrenti emphyteosis sit
 ecclesiastica, & non fuerit hāreditaria, sed concessa
 pro se, filiis, & nepotibus, & sic usque in tertiā gene-
 rationē, ut declarat Bal. in d. auth. si quas. illa ob defe-
 ctū generationis finita nō debuit refirmari, seu renoua-
 ri illis, qui sunt ultimi decedentis hāredes, sed attē-
 ta proximitate proximiori agnato, quāuis ultimi de-

cedentis hāres nō fuerit, q̄n qualitas hā-
 reditaria nō est consideranda qualitas agnationis
 maior agnatus sit praeferendus, sicut in l. 1. C. de leg. hāre-
 d. & Paul. Cast. in l. 1. C. de leg. hāre-
 d. & an in persona Raphaelis adie-
 reditaria, propterea quia saltē medietas
 primi conductoris fuerit, cū huiusmodi
 ad casum nostrum dicatur impertinens
 in illā maiorem difficultatem incidam
 12 ciat, q̄ quis hāres primi conductoris dicit
 esse sit, q̄ ad hoc, ut admitti possit, debet
 ultimi decedentis, & quod ultimi non
 fectū succedendi in emphyteosi eccle-
 legando doctrinā Bartoli in l. re coniu-
 tima. vers. iuxta hoc quaro. ff. de legat.
 Cast. in consil. 133. lib. 2. & plura alia. Ha-
 men faciunt illa, quae ad propositū ponit
 lo. Soci. insignis praceptor meus in l. si
 vltima. in 6. & vltima cōclusionē. ff. de re-
 demonstrat crebriore esse illā opinionē,
 ras respectu ultimi decedentis, & non re-
 conductoris, seu primi uocati sit in p̄mi-
 mus in dispositione, ad quā proximiores
 tendi, & inter cetera allegata not. per
 coniuncti. col. penultima. vers. tertio quā-
 alia. Sed non expedit in praesentia super
 an ultimi decedentis, an uero primi con-
 res fuerit, cum nō simus in emphyteosi
 iure hāreditario deferatur, & refirmari
 iure proximitatis debetur, cum sit ex p̄-
 supra: quo casu proximitas debet attendi
 primi conductoris, sed ultimi decedentis
 ita. §. in fideicommissis, ff. de leg. 2. Socie-
 gnatis. col. ultima. & in consil. 249. lib. 2.
 teosi hoc uoluit Roma in consil. 22. in
 Sed in casu nostro Raphael dicitur p̄mi-
 ctu ultimi decedentis, itē respectu primi
 quā sit Cechinus aduersarius, ut ex artibus
 ergo Raphael, & non Cechinus est reno-
 refirmandus, quāuis Cechinus dicatur
 fci ultimi decedentis, q̄n, ut sepe dictū
 terminis qualitas hāreditaria est impertinens
 rim cū in huiusmodi renouatione, seu re-
 debeat attendi qualitas primae concessio-
 dū illā interpretatio sit facienda, ut uoluit
 l. si mihi, & Titio. col. vltima. ¶ Sed
 Raphael, & ad fauorē praefati Cechini
 sitatio, quae resultat ex pacto in instrumenti
 sionis adiecto, quo conuentum fuit, q̄ si
 mus conductor rē uendiderit, seu aliena-
 centia domini, aut per biennium in solutio-
 nū cessauerit, aut finita fuerit eius terra
 tunc res cū omni suo melioremmento libe-
 casibus, & in quolibet dictorum casuum libe-
 bati sine licentia alicuius iudicis dicta re-
 trare, & corporalem possessionē apprehē-
 dicta Abbacia retinere, uel pro libito sua
 non obstantibus aliquibus iuribus ciuilibus
 cis, uel municipalibus in contrarium dispo-
 quibus & c. nam ad hoc, ut huiusmodi
 su finita linea aliquid ultra id, quod est ad
 tur, debet intelligi, q̄ ipsi do. Abbati licet
 ecclesia retinere, aut cui uoluerit conce-
 dicto Cechino concessit, alioquin hoc p̄-
 toriū fuisset, quod minime descendū est,
 ex uerbis Salice. in l. licet certis. in final. art.
 Bal. in c. 1. §. preterea. col. 2. de capitu. Com-
 quis. §. que sitū. cū gl. in fi. uerb. ff. si quis
 l. filiusfamilias. §. diui. in 2. lectura. col. 4. &

perata quando finita fuit linea, & tertia generatio-
agnati sunt refrimandi, & renouandi fecundū naturā
primæ concessionis, ut fatentur scribētes omnes post
Bart. in d. §. permittitur, & in d. l. 1. de priuile. cred. & in
d. l. si mihi, & Titio. igitur hoc pactum factū inter ec-
clesiā, & emphyteotam debet intelligi fecundū istam
æquitatē, & iustitiam dulcore misericordiæ tempera-
tam propter illud uerbum liceat, ac etiā quia ecclesia
semper debet uti misericordia, & æquitate. d. c. 1. §. sed
diuersum. de alien. feud. c. nuper. extra de dona. inter
uir. & uxo. & c. ex renore. §. nos igitur. de foro cōpet.
Rursus pondero illa uerba uel pro libito uoluntatis
sue, nam inferunt, qd nō pro uoluntate libera, sed ar-
bitrio boni uiri, & de æquitate, ac expōdēda sunt pro
uoluntate sua licita, & aqua, nā uerbi libet exponitur
pro licitum est. l. libertas. ff. de statu hom. l. non distin-
guemus. §. ex officio. ff. de ar. ritu. illa aut licitum est ta-
lem uoluntatē important, igitur nō obstat huiusmo-
di pacto, immo ex uerbis iuris ecclesiæ, finita linea,
seu tertia generatione primi conductoris, debuit al-
teri rem concedere, prout de iure æquitas, & iustitia
suadent, nō aut prout sua libera uoluntati placuerit.
Et quoniam ecclesiæ uirtute dicti pacti rem illam pro
se retinere potuerit, tamē debet intelligi, secundū qd
declarat Abb. in d. c. bonæ l. 2. de postul. prelat. & re-
fert Dec. in d. consil. 13. i. uidelicet quando ecclesia in
digeret, & in necessitate esset constituta. Secundo di-
co, qd ecclesia re integra hoc facere potuit, sed cū ab
hac uia recesserit, suaq; facultate fuerit abusa, alteri,
hoc est Cecchino rem concedēdo, amplius ad uiam,
quam neglexit, & qua uti potuit, redire sibi nō est per-
missum, argumēto corū, quæ uoluit Bart. in l. credito-
res. C. de pign. & not. per Bald. in authen. qui rem. C.
de sacrosan. eccl. cum alijs. Præterea qd pactū factum
in terminis, in gbus ius disponit, licet aliquid debeat
operari, ut supra, tamē debet semper intelligi in ter-
minis iuris cōis, ne inconueniens sequatur, & ne con-
tingat naturā concessionis cum alterius præiudicio
alterari. l. quero. §. inter locatorem. ff. locati. l. qui in-
iulium. in fi. co. rit. l. si stipulatoris. ff. de ufuris. & not. ha-
betur plenē per Alex. in consil. 106. lib. 4. qui omnino
inspiciatur, cum multa casui nostro inferuentia refe-
rat, quæ aliter nō refero, & Specul. in tit. de locato. §.
nunc uerō aliqua. uers. 94. t̃ ubi si factum sit pactū in-
ter ecclesiam, & emphyteotā, qd emphyteota possit
rem uendere, cui uoluerit, debet hoc pactum intelli-
gi, ut possit illud facere de consensu, & cum licētia ec-
clesiæ doming, quod dictum refert etiam, ac sequitur
Alex. in consil. 91. lib. 3. uers. & licet. idem uoluit Ioā.
de Imol. in c. poruit. de loca. & Sali. in l. fi. C. locati. &
cūc tex. not. in l. penul. §. uxor. in fin. uerb. ff. solu. ma-
rimo. libi quoniam prioris dotis causa in sequentem
dotis obligationem esset translata, ergo stante etiam
pacto prædicto, finita linea, erit agnatis proximis re-
firmatio, seu renouatio faciēda, ut est de mente Bar.
in d. l. si mihi, & Titio, col. ult. & argum. c. 1. de succe-
ssat. & de gradibus. & in cap. 1. de duobus fratribus.
Uterius non esse insistentem putauim, cum tam ex di-
ctis per alios clarissimos confluentem, quam ex dictis
supra omnia, quæ dicto Raphaeli refragari uideban-
tur, resoluta appareant. Laus Deo.

S V M M AE.

- 1 *Emphytheosis ecclesie concessa pro se, filiis, & nepotibus tantum*
famias etiam descendentes non comprehendit, & minus matrem
velitimi emphyteota.
- 2 *In contractibus maxime emphyteoticis masculinum non com-*
prehendit femininum.
- 3 *Ecclesia emphyteosim linea finita ad se deuolutam non tenetur*
agnatis reuocare, sed si uelit, potest pro se retinere. Declarat
uramen, num. 1. Q.

cc

Paſſum,